

5) Ανεξαρτήτως των απαντήσεων στα τέσσερα ανωτέρω ερωτήματα, μπορούν τα άρθρα 268, 274 και 340, παράγραφος 2, της ΣΛΕΕ, υπό το φως του άρθρου 2, του άρθρου 4, παράγραφοι 2 και 3, του άρθρου 6, παράγραφος 1, του άρθρου 9, του άρθρου 10, παράγραφος 1, και του άρθρου 17, παράγραφος 1, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η αγωγή εξωδικαστικής ευθύνης κατά της Ένωσης δεν μπορεί να εξαιρεθεί από τη δικαιοδοσία των εθνικών δικαστηρίων, σε υπόθεση όπως η επίδικη όπου η μη εφαρμογή στην εσωτερική έννομη τάξη του δικαίου της Ένωσης, το οποίο εγγυάται την αρχή της ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας των δικαστών, συνιστά μια από τις αιτίες της κατάφωρης αθετήσεως από την Επιτροπή των καθηκόντων και υποχρεώσεων που απορρέουν από τον ρόλο της ως θεματοφύλακα των Συνθηκών, και από τη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής να αποφασίζει εάν και πότε θα κινήσει διαδικασία επί παραβάσει ή θα παραπέμψει μια υπόθεση στο Δικαστήριο, η νομολογία του οποίου αναγνωρίζει ότι οι προσφυγές των πολιτών κατά της Επιτροπής, όταν αυτή αρνείται να κινήσει διαδικασία επί παραβάσει, δεν θα ευδοκιμούν, καθιστώντας κατ' αυτόν τον τρόπο ανίσχυρη την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να κρίνει, κατ' αποκλειστικότητα, τη διαφορά σχετικά με την εξωσυμβατική ευθύνη έναντι της Ένωσης;

(¹) Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ 2003, L 299, σ. 9).

(²) Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landgericht Berlin (Γερμανία) στις
22 Οκτωβρίου 2018 — Sundair GmbH κατά WV κ.λπ.**

(Υπόθεση C-660/18)

(2019/C 25/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγομένη και εκκαλούσα: Sundair GmbH

Ενάγοντες και εφεσίβλητοι: WV, XU, YT, που εκπροσωπείται από τους XU και ZS

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (¹), την έννοια ότι οι θιγόμενοι επιβάτες δικαιούνται αποζημίωση για ματαίωση πτήσεως, όταν η αεροπορική εταιρία που διενεργεί τη μεταφορά δεν διαθέτει έγκυρη άδεια εκμεταλλεύσεως όπως προβλέπεται στο άρθρο 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004, η ματαίωση οφείλεται έστω εν μέρει στην έλλειψη τέτοιας άδειας και οι επιβάτες δεν ήταν ενημέρωτοι για την έλλειψη άδειας εκμεταλλεύσεως κατά τον χρόνο της κρατήσεως;

(¹) ΕΕ 2004, L 46, σ. 1.